

Омина Шенликўгли

Имомнинг манекен қизи (1-qism)

Ёшлик кексаликнинг кўзгусидир.

Кўзгудаги аксдан рози бўлмаган киши,
кўзгудан эмас ўзидан ҳисоб сўраши лозим.

Томдаги қорлар эриб, уй ичига томчилаб, ҳамма ёқни хўл қилганди. Хонадоннинг қизи Фотима чакка ўтаётган ерларга идишларни қўяр, ҳам тинмай нолирди.

- Тўйиб кетдим ахир, тўйиб кетдим. Ойи, мени эшитяпсизми? Эрингизга айтинг бизни тузукроқ уйга жойлаштирсин энди.

Фотима бутун кин ва нафрати билан нолишда давом этарди.

- Уйимиздан уяладиган бўлиб қолганман. Ҳатто ўртоқларимни ҳам таклиф этолмайман.

Икки хонаси ва зали бўлган масжид ётоқхонасида онаси доим шу сўзларни эшитарди. Жигарбандининг бу гапларидан қаттиқ ранжир ва

- Қизим, болажоним, шунга ҳам шукур қилишимиз керак. Бошпанасиям бўлмаганлар бор. Даданг яқинда келиб қолади. Охирги ракатни ўқишаётган бўлишса керак. Овозинг масжидга эшитилиши мумкин, сал секинроқ гапир, - дерди.

Фотима сув билан тўлган идишларни бўшатар экан, янаям жаҳл билан гапирди:

- Ҳар доим битта гап. Даданг эшитади, даданг эшитади. Эшитсин. Ким эшитса эшитсин. Бошқа чидолмайман. Нима дадам мени сўраб олибдими? Ёки сиз мени сўраб туққанмидингиз? Ичимдан бошқа гаплар ҳам келяпти-ю, лекин... Тавба, тавба. Бундай ҳаётга бошқа бардош беролмайман деб неча маротаба айтдим. Бардош беролмайман. Бу дунёга келаётганимда мендан ҳеч ким сўрамаганди.

- Қизим сен ақлингни еб қўйибсан. Аллоҳ ўз асарини яратаркан, нега сендан сўрасин. Сен манави гулларни боққа экишингдан аввал, улардан сўраганмисан,